

Arrest

nr. 325 917 van 28 april 2025
in de zaak X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat J. DEKERF *loco* advocaat C. VAN CUTSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 1 december 2022 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 7 februari 2023 om internationale bescherming. Op 16 december 2024 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bezit de Afghaanse nationaliteit en bent van Pasjtoense origine. U bent een moslim van de soennitische stekking. U bent geboren in Kandahar stad, gelegen in de provincie Kandahar. U ging vier jaar naar school en kan lezen en schrijven in het Pasjtoe.

Uw vader werkte als tolk voor de Amerikanen in Kandahar. In 2015 werd hij gedood door de taliban toen hij samen met vrienden in de auto op weg was en de taliban Amerikaanse documenten op hem vonden tijdens een controle.

Uw paternale oom A. S. (...) werkte in 2009 of 2010 zo'n anderhalf jaar op de luchthaven van Shora in de keuken voor de buitenlanders. Na het overlijden van uw vader hertrouwde hij met uw moeder en werd zo uw stiefvader. A. (...) werd enkele keren bedreigd en aangevallen door de taliban. Een eerste keer werd hij aan jullie huis meegenomen door twee talibs die hem op het hoofd sloegen. A. (...) verloor zijn bewustzijn. De taliban dachten dat hij dood was en gingen vervolgens weg. De tweede keer was A. (...) aan het tanken. Twee personen op een scooter schoten naar hem, waarop hij naar een veiligheidspost van de politie vluchtte. Omwille van de bedreigingen besloot A. (...) om Afghanistan te verlaten.

A. (...) verliet Afghanistan eind 2015 of begin 2016 en diende een verzoek om internationale bescherming in in België op 4 maart 2016. Op 23 januari 2018 kende het CGVS de vluchtelingenstatus toe aan A. (...), die vervolgens een procedure voor gezinshereniging opstartte om u, uw moeder en uw broer M. H. (...) naar België te laten komen. Om alle administratieve formaliteiten in orde te brengen reisden jullie drie keer naar Pakistan. In 2020 kreeg uw moeder toestemming om naar België te komen. De gezinsherenigingsprocedure was niet succesvol voor u en M. H. (...). Jullie bleven in Kandahar onder toezicht van B. (...) en zijn vader H. A. (...), de zoon van de maternale tante van uw vader. Hij was een aannemer voor de Canadezen tot aan de machtsovername op 15 augustus 2021. Na de machtsovername werd H. A. (...) geëvacueerd naar Canada en zorgden B. (...) en zijn familie voor u en uw broer.

In de maand sunbula van het jaar 1400, waarschijnlijk na de tiende dag van de Afghaanse kalender (AK), hetgeen overeenkomt met een datum na 1 september 2021 van de Gregoriaanse kalender (GK) bracht B. (...) u en M. H. (...) naar Pakistan om via Turkije met de boot naar Europa te reizen. Uiteindelijk ging de reis niet door en bracht B. (...) jullie na twintig of vijfentwintig dagen terug naar Kandahar.

Twee of drie maanden na de machtsovername deden de taliban in de hele wijk huiszoekingen. Ze waren op zoek naar personen of materiaal van de voormalige overheid. De taliban vroegen aan B. (...) wie er allemaal in het huis woonde en of er mensen bij waren van de voormalige overheid. B. (...) vertelde aan de taliban niet over u en M. H. (...) en had jullie tijdens de huiszoeking verstopt in de kelder bij de vrouwen. Drie of vier maanden voor jullie vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban een tweede keer naar jullie huis, maar niet naar andere huizen in de buurt. Ze keken rond en vroegen aan B. (...) of er nog andere jonge mensen in het huis woonden. B. (...) zei van niet, waarna de taliban weg gingen. Ook tijdens dit bezoek had B. (...) u en M. H. (...) verstopt in de kelder. Na het tweede bezoek werd besloten dat u en M. H. (...) Afghanistan moesten verlaten; ook omdat de familie van B. (...) naar Canada zou gaan en er dan niemand meer voor jullie kon zorgen in Afghanistan.

Eind september of begin oktober 2022 verlieten u en M. H. (...) Afghanistan. Jullie reisden naar Pakistan en namen vervolgens met een vals Pakistaans paspoort met een visum voor Duitsland het vliegtuig naar Dubai en vervolgens naar Duitsland. Jullie reisden daarna met de trein naar België, waar jullie aankwamen op 1 december 2022. U en M. H. (...) verzochten op 7 februari 2023 om internationale bescherming. Op 27 april 2023 kende het CGVS de vluchtelingenstatus toe aan M. H. (...), die nog minderjarig was.

Bij terugkeer vreest u voor uw leven omdat verschillende personen in uw familie voor de buitenlanders of de Afghaanse overheid werkten. U haalde ook aan dat u bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan niet weet waar u zou moeten wonen en dat u er geen familie meer heeft. Uw advocaat wees er nog op dat u als verwersterd beschouwd zal worden bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van 6 pagina's uit uw Afghaans paspoort uitgegeven op 17 september 2018; uw taskara met twee Engelse vertalingen; uw geboortecertificaat met Engelse vertaling; de overlijdensakte van uw vader met Engelse vertaling; een kopie van de overlijdensakte van uw vader van het MOPH Mirwais Hospital Kandahar; de Belgische verblijfstitel van uw paternale oom/stiefvader; een kopie van twee Belgische verblijftitels van uw moeder; een kopie van een Belgisch voorschrift kinesitherapie voor uw schouder; kopieën van twee Belgische patiëntenverslagen inzake uw astma en allergie; kopieën van drie resultatenbladen van uw labotesten België; de bijlage 26 van M. H. (...); een kopie van zes pagina's uit het Afghaans paspoort van M. H. (...) afgegeven op 17 september 2018; de taskara van M. H. (...) met Engelse vertaling; het geboortecertificaat van M. H. (...) met Engelse vertaling; de Belgische verblijfskaart van M. H. (...); het Belgisch paspoort van M. H. (...) uitgegeven op 10 juli 2023 te Kortrijk; de taskara van uw moeder met Engelse vertaling; het geboortecertificaat van uw moeder met

Engelse vertaling; de huwelijksakte van uw moeder met Engelse vertaling; een bericht van de Afghaanse ambassade in Pakistan aan de Belgische ambassade in Pakistan dat er in Afghanistan geen strafblad bestaat van u en uw moeder; de taskara van uw grootvader; een kopie van twee pagina's uit het Afghaans paspoort van uw grootmoeder uitgegeven op 2 april 2018 en een kopie van haar taskara; foto's van de taskara van uw vader; acht familiefoto's van u met uw vader, moeder en broer; een kopie van een appreciatiecertificaat van de Amerikanen voor uw vader; een kopie van de Canadese verblijfstitel afgegeven op 8 september 2021 en het Canadees rijbewijs afgegeven op 27 februari 2023 van N. N. A. (...) (H. A. (...)); twee foto's van de gewonde B. B. (...) (M. S. (...)); een kopie van een appreciatiebrief van de Canadezen aan B. B. (...); een kopie van een appreciatiecertificaat van de Canadezen aan A. G. (...) (zoon van B. B. (...)); een kopie van briefwisseling inzake de familie van B. B. (...) en de verhuis naar Canada; vier familiefoto's met uw paternale tante en haar man Ai. (...); een kopie van drie legerdocumenten van Ai. (...); een kopie van een legerbadge van Ai. (...); een kopie van de e-taskara van Ai. (...); vier foto's van u in het legeruniform van Ai. (...); een kopie van twee pagina's uit het Afghaans paspoort van Z. A. (...), zoon van S. (...), die de broer is van Ai. (...), uitgegeven op 17 juli 2021; een kopie van de e-taskara van B. A. A. (...) (dochter van Ai. (...)); een kopie van vier pagina's uit uw (geannuleerd) Afghaans paspoort afgegeven op 25 maart 2018; een kopie van vier pagina's uit het (geannuleerd) Afghaans paspoort van uw moeder afgegeven op 7 april 2018; een kopie van vier pagina's uit het (geannuleerd) Afghaans paspoort uw broer afgegeven op 31 maart 2018; een kopie van de Pakistaanse verblijfsvergunningen van u, uw moeder en uw broer; een kopie van een aanvraagformulier om de namen op de Afghaans paspoorten van u en M. H. (...) te wijzigen; een kopie van de Belgische Deeds of Noticiation inzake uw gezinsherenigingsprocedure; een kopie van de Belgische identiteitskaart van A. (...) Su. (...) (paternale oom, stiefvader); een kopie van tien pagina's communicatie over uw gezinsherenigingsprocedure; vijf certificaten aangaande uw lessen Nederlands; een kopie van vier pagina's over de medische toestand van uw moeder in België; een foto van de Canadese verblijfskaarten van B. (...) en zijn familie; een schermafbeelding van een videogesprek tussen u en B. (...); een foto van u en B. (...) in Afghanistan; een foto van u en H. A. (...) in Afghanistan; en informatie over de situatie in Kandahar.

Op 21 maart 2024 maakte u via uw advocaat uw opmerkingen over uw tweede onderhoud op het CGVS over. Deze gingen over een verwarring omtrent de locatie of een incident in de gevangenis van Kandahar, over het feit dat de vader van W. (...) niet doodgeschoten, maar neergeschoten werd, dat M. S. (...) de zoon en niet de broer is van Ai. (...) en dat B. A. (...) de dochter en niet de zus is van Ai. (...). Op 10 mei 2024 maakte u via uw advocaat uw opmerkingen over uw derde onderhoud op het CGVS over. Deze gingen over de omzetting van een datum van de Afghaanse naar de Gregoriaanse kalender, een verduidelijking dat u met val (fall in het Engels) de machtsovername in Afghanistan bedoelde en niet het seizoen 'herfst', en dat er bezoeken waren van de taliban in het vierde en vijfde district, niet louter in het vierde district.

Omdat u gewag maakte van problemen bij het ontvangen van de notities van uw eerste persoonlijk onderhoud (groene map, 61) werden deze u nogmaals toegestuurd aan u en uw advocaat op 21 en 22 mei 2024 (blauwe map, 1). Op 27 augustus 2024 stuurde het CGVS een email naar uw advocaat om te controleren of u de notities van al uw persoonlijke onderhoud in de tussentijd had ontvangen en ze had kunnen doornemen. Het CGVS ontving geen antwoord op deze email, waardoor er van uit wordt gegaan dat u de notities ontving, maar dat u hier geen opmerkingen over had.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Voor zover u opmerkte dat u en de tolken een ander dialect spraken – u spreekt Pasjtoe op de Kandahaarse wijze en de tolken niet – werd er u op het hart gedrukt dat u altijd onmiddellijk moest aangeven wanneer u iets niet begreep en dat er dan telkens gekeken zou worden hoe iets verduidelijkt kon worden (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2; CGVS 3, p. 2). Tijdens de persoonlijke onderhoud werd telkens voor verduidelijking gezorgd wanneer de tolk een woord dat u gebruikte niet begreep of omgekeerd (CGVS 1, p. 19; CGVS 2, p. 16). U gaf tijdens uw onderhoud telkens aan dat u de tolk en de vragen goed had begrepen of om verduidelijking had kunnen vragen (CGVS 1, p. 3 en 30-31; CGVS 2, p. 2-3 en 30; CGVS 3, p. 17). Uw advocaat had hier geen opmerkingen over (CGVS 1, p. 31-33; CGVS 2, p. 31-32; CGVS 3, p. 17-18).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u ten aanzien van Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van de volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalde aan dat uw vader werkte als vertaler voor de Amerikanen en gedood werd door de taliban in 2015 (CGVS 1, p. 4 en 17). Uw stiefvader A. (...) werkte anderhalf jaar in de keuken van de luchthaven van Shora voor de Amerikanen. Nadat hij stopte met het werk werd hij tweemaal aangevallen. Daarom besloot hij Afghanistan te verlaten (CGVS 1, p. 17-20).

Wat uw persoonlijke situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die werkten voor de buitenlandse troepen in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van vroegere werknemers van de buitenlandse troepen is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aan te nemen. U haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. U verklaarde dat de taliban na de machtsovername tweemaal naar jullie huis kwamen (CGVS 1, p. 5). Omwille van onderstaande vaststellingen kan er evenwel geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat de taliban op zoek zijn naar u omwille van de tewerkstelling van uw vader en A. (...).

U verklaarde dat de veiligheidssituatie in Kandahar voor de machtsovername turbulent was (CGVS 1, p. 15). U beschreef verschillende ernstige veiligheidsincidenten in de stad (CGVS 1, p. 15-16). Daarnaast werd uw vader gedood door de taliban toen hij naar huis was gekomen. De taliban hadden de auto waarin uw vader samen met vrienden zat gestopt, een controle uitgevoerd, Amerikaanse documenten gevonden bij uw vader en vervolgens uw vader uit de auto gehaald en doodgeschoten (CGVS 1, p. 17). Uw vader had ook een dreigbrief ontvangen en kreeg dreigtelefoontjes (blauwe map, 2 - p. 10). A. (...) werd nota bene voor jullie eigen huis in elkaar geslagen en voor dood achtergelaten door de taliban (CGVS 1, p. 17). Nadien werd hij ook beschoten aan het tankstation (CGVS 1, p. 17-18). A. (...) vertelde ook dat hij vlak voor zijn vertrek telefonisch bedreigd werd door de taliban dat hij een explosief moest vervoeren voor hen (blauwe map, 2 - p. 18). Uit deze verklaringen blijkt dat de taliban een zeker slagkracht hadden in Kandahar en goed wisten waar ze uw familie moesten vinden. Indien de taliban werkelijk wraak willen nemen op u voor de werkzaamheden van uw vader en A. (...), die dateren van lange tijd voor uw vertrek (CGVS 1, p. 14 en 18), valt niet in te zien waarom ze daar nog jaren mee gewacht zouden hebben tot na de machtsovername. U verklaarde dat de taliban jullie waarschijnlijk niet meer konden vinden omdat jullie verhuisd waren. Jullie nieuwe woning lag echter in de aanliggende wijk op slechts tien à vijftien minuten wandelen van de oude woning (CGVS 1, p. 20; CGVS 2, p. 23). Het kan niet overtuigen dat de taliban jullie jarenlang niet konden vinden, zeker aangezien ze er voordien al in geslaagd waren om telefoonnummers van familieleden en het adres van jullie oude woning te achterhalen (zie supra). Na 2020, toen uw moeder naar België kwam, woonden u en uw broer bovendien bij H. A. (...). Hij was een gerespecteerd man, kende hoge leden van de overheid en had een groot netwerk. Er kamen vaak mensen over de vloer om te eten en te spreken met hem (CGVS 1, p. 23). Gezien de prominente positie van H. A. (...) in de gemeenschap valt nog minder in te zien waarom de taliban er niet in zouden slagen om zijn en bijgevolg uw locatie te achterhalen indien ze dit wilden. Dat u in al die jaren voor de machtsovername nooit concrete problemen kende omwille van de werkzaamheden van uw vader en van A. (...) (CGVS 2, p. 19) doet afbreuk aan uw verklaringen dat de taliban nog steeds op zoek zouden zijn naar u om wraak te nemen voor de jobs van uw gezinsleden. Gevraagd waarom u dacht dat u een doelwit was als er nooit iets concreets gebeurd was in het verleden, stelde u dat de vader van W. (...) aangevallen werd na de machtsovername. Als hij aangevallen werd, waarom zou dat dan niet met u kunnen gebeuren? (CGVS 2, p. 19). Een belangrijke kanttekening hierbij is dat B. B. (...), de vader van W. (...), zelf werkzaam was voor de Canadezen (CGVS 2, p. 23) en zijn situatie dus niet zomaar toepasbaar is op uzelf. Uw persoonlijk vermoeden dat er iets met u kan gebeuren omdat een verwant problemen kende, volstaat niet

om te concluderen dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. U maakte verder ook geen enkele melding dat andere familieleden voor de machtsovername problemen kenden door de werkzaamheden van uw vader en A. (...).

U vertelde verder dat u na de machtsovername naar Quetta ging met B. (...) en uw broer M. H. (...) om naar Europa te komen. B. (...) en zijn familie zouden immers vertrekken uit Afghanistan en niet meer voor u en M. H. (...) kunnen zorgen (CGVS 3, p. 6). Omdat B. (...) voor zijn familie in Afghanistan moest zorgen en hij jullie niet kon achterlaten bij onbekenden in Pakistan, keerden jullie echter terug naar Kandahar (CGVS 2, p. 13). Gezien uw verklaringen dat jullie zowel voor als na de machtsovername verborgen leefden en jullie bewegingsvrijheid was ingeperkt uit angst om wat er gebeurd was met uw vader (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 16; CGVS 3, p. 11), valt niet in te zien waarom u überhaupt nog terugkeerde naar Afghanistan nadat u Afghanistan had kunnen verlaten. Gevraagd waarom u terugging van Quetta naar Afghanistan, antwoordde u dat het niet uw initiatief was, maar dat u gelinkt was aan B. (...). Waar hij ging, daar ging u ook (CGVS 1, p. 30). Het is maar weinig plausibel dat de volwassene die verantwoordelijk geacht wordt voor uw welzijn en veiligheid u terug mee zou nemen naar Afghanistan indien hij vermoedde dat hij daarmee uw leven in gevaar zou brengen. Voor zover u verklaarde dat u verborgen leefde, valt het op dat u stopte met school, maar vervolgens wel vijf à zes jaar werkte in de apotheek van B. (...) als leerling. Dat u zich wel in het openbaar kon begeven om te werken, maar niet om bijvoorbeeld naar school te gaan, houdt weinig steek.

Het CGVS wijst ook op de levensomstandigheden van B. (...) na de machtsovername. U verklaarde dat u problemen kan krijgen met de taliban omdat uw familieleden vroeger voor de buitenlanders werkten (CGVS 2, p. 19). B. (...) is de zoon van H. A. (...). H. A. (...) woonde vroeger in de Verenigde Staten en werkte na zijn terugkeer naar Afghanistan als aannemer voor de Canadezen. Hij was verantwoordelijk om arbeiders te leveren voor de bouw van bijvoorbeeld een sportruimte of een zwembad. Hij vervoerde de werknemers naar de luchthaven en betaalde hun loon. Door H. A. (...) werden veel mensen aangesteld om voor de Canadezen te werken en H. A. (...) had volgens u dan ook veel dollars in zijn bezit (CGVS 1, p. 4 en 23; CGVS 2, p. 23). Na de machtsovername werd H. A. (...) onmiddellijk geëvacueerd door de Canadezen (CGVS 1, p. 24). Het is geheel onduidelijk waarom B. (...), als zoon van een prominente aannemer van het Canadese leger, klaarblijkelijk zonder problemen in Kandahar kon verblijven na de machtsovername ook al bevond hij zich in exact dezelfde positie als uzelf, namelijk dat van familielid van een voormalige werknemer van de buitenlandse troepenmachten. Meer zelfs, de tewerkstelling van H. A. (...) voor de Canadezen was veel recenter dan de werkzaamheden van uw vader en A. (...). U vertelde dat B. (...) na de machtsovername nog een tijdje in zijn apotheek bleef werken, nog Amerikaanse auto's verhandelde in Afghanistan, boodschappen ging doen, probleemloos identiteitscontroles kon passeren en tijdens de huiszoekingen met de taliban kon spreken en zich kon identificeren aan de hand van zijn taskara (CGVS 2, p. 17-18; CGVS 2, p. 28). U verklaarde dat de taliban waarschijnlijk niet wisten dat B. (...) de zoon van H. A. (...) was en hij daarom geen problemen had na de machtsovername (CGVS 2, p. 27-28). Gezien het grote netwerk van H. A. (...) in Kandahar, zijn prominente positie in de gemeenschap en de vaststelling dat B. (...) en H. A. (...) in hetzelfde huis woonden voor de machtsovername (CGVS 3, p. 7), zou het wel erg kortzichtig zijn van de taliban moesten ze er niet in slagen om zo'n voor de hand liggende familieband te achterhalen, zeker gezien uw verklaringen dat de taliban actief op zoek zouden zijn geweest naar medewerkers van de voormalige overheid en de buitenlandse troepen (CGVS 2, p. 16 en 19). Het houdt dan ook geen steek dat u zich bijvoorbeeld in de koffer van de auto moest leggen als u zich verplaatste (CGVS 2, p. 28), geen boodschappen meer kon gaan doen of maar beperkt naar het vrijdaggebed kon (CGVS 2, p. 16; CGVS 1, p. 5), hoewel u eerst had verklaard dat u dat niet meer kon doen (CGVS 1, p. 5), maar dat zulke maatregelen voor B. (...) dan weer niet nodig waren. Dat familieleden in een soortgelijke positie geen problemen kenden met de taliban na de machtsovername, doet verder afbreuk aan uw verklaringen dat u wel geïsoleerd werd door de taliban. U verklaarde nota bene zelf dat B. (...) zelf geen directe link had met de Amerikanen of de Canadezen zoals andere familieleden en dat hij daarom geen problemen kreeg (CGVS 2, p. 27). Waarom u, als lid van dezelfde familie zonder directe link met de Amerikanen of Canadezen, wel geïsoleerd zou worden, is dan ook zeer vreemd.

Verder legde u uiteenlopende verklaringen af over de tijdlijn van de gebeurtenissen na de machtsovername. Van een verzoeker om internationale bescherming mag nochtans worden verwacht dat hij een consistent relaas uiteenzet over verschillende gehoren heen. Dat u hier niet in slaagde, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U verklaarde initieel dat u na de machtsovername tien dagen naar Quetta ging (CGVS 1, p. 29-30) en vervolgens dat u twintig à vijfentwintig dagen naar Quetta ging (CGVS 2, p. 12; CGVS 3, p. 6). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u nooit zei dat u tien dagen naar Quetta ging en dat het waarschijnlijk een vertaalfout was (CGVS 3, p. 6-7). Eerdere uitspraken louter ontkennen kan een vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet uitklaren.

Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u dat het eerste bezoek van de taliban na de machtsovername één à twee maanden na de machtsovername plaatsvond (CGVS 1, p. 23). Dit zou dus midden september à midden oktober 2021 geweest zijn. Tijdens uw tweede onderhoud stelde u dan weer dat het eerste bezoek plaatsvond twee à drie maanden nadat u terugkwam uit Quetta (CGVS 2, p. 18). Aangezien u naar Quetta reisde na de eerste week van sunbula 1400 AK (de laatste dagen van augustus 2021 of de eerste dagen van september 2021 GK) en er bleef tot de maand aqrab (aqrab 1400 startte op 23 oktober 2021 GK), zou het eerste bezoek van de taliban pas in december 2021 of januari 2022 hebben plaatsgevonden (CGVS 3, p. 16). Hiernaar gevraagd hield u louter vast aan uw latere verklaringen over het eerste bezoek, dat het twee of drie maanden na de machtsovername was toen u net terugkwam uit Quetta, hetgeen de vastgestelde incoherentie opnieuw niet kan uitklaren.

Ook wat betreft het ogenblik van uw tweede bezoek verschoven uw verklaringen telkens. Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u initieel dat het tweede bezoek vijf à zes maanden voor uw vertrek plaatsvond (CGVS 1, p. 5) en vervolgens dat het vier à vijf maanden voor uw vertrek was (CGVS 1, p. 24). Tijdens uw volgende twee onderhouds gebeurde het drie à vier maanden voor uw vertrek (CGVS 2, p. 21; CGVS 3, p. 9). Aangezien de periode tussen de machtsovername en uw vertrek slechts een dertiental maanden betrof (verklaring DVZ, vraag 42), is het opvallend dat u zulke impactvolle gebeurtenissen niet nauwkeuriger in de tijd zou kunnen situeren dan tussen de drie à zes maanden voor uw vertrek.

Daarnaast heeft u zich sinds uw vertrek uit Afghanistan niet meer geïnformeerd of er nog iets gebeurd is in verband met uw vermeende problemen, ook al heeft uw familie daar nog connecties (CGVS 2, p. 4; CGVS 3, p. 14). Een dergelijke desinteresse in de opvolging van uw eigen problemen klemmt met een gegronde vrees voor vervolging.

Gezien het bovenstaande maakte u niet aannemelijk dat u voor of na de machtsovername problemen kende met de taliban omwille van de werkzaamheden van uw vader en A. (...) voor de buitenlandse troepen in Kandahar. Het appreciatiecertificaat van het werk van uw vader (groene map, 35) doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Het CGVS betwist de tewerkstelling van uw vader immers niet.

Daarnaast vermeldde u ook dat andere verwanten ook functies voor de overheid of buitenlandse troepen uitoefenden en dat u ook daardoor in het vizier van de taliban kan komen (CGVS 2, p. 16).

Er wordt opnieuw benadrukt dat de loutere vaststelling dat u een verwant bent van werknemers van de voormalige overheid of de buitenlandse troepen onvoldoende is om een nood aan bescherming in uw hoofde aan te nemen.

Dat dergelijke nood aan bescherming in uw hoofde op grond van de functies van uw andere verwanten hoe dan ook niet kan worden vastgesteld blijkt tevens uit de volgende bevindingen.

Ten eerste doet uw beperkte kennis over de jobs en de huidige verblijfplaatsen van uw verwanten afbreuk aan uw beweringen dat u omwille van hun werkzaamheden een vrees voor vervolging zou hebben. Van een verzoeker die beweert een vrees te koesteren omwille van de tewerkstelling van een andere persoon, mag verwacht worden dat hij zich hier terdege over informeert. Het gaat bovendien vaak om verre verwanten. U noemde sommigen van hen slechts 'soort van familie' (CGVS 1, p. 7).

Ai. (...), de man van uw paternale tante (CGVS 1, p. 21), was luitenant-kolonel bij het Afghaanse leger. U wist niet waar hij gestationeerd was voor de machtsovername, wat zijn takenpakket inhield als luitenant-kolonel of welke opleidingen hij volgde. U dacht dat hij in het leger zat tot aan de machtsovername omdat op zijn badge 2021 stond, maar u was daar eigenlijk niet zeker van. De badge van Ai. (...) verviel in de tiende maand van 1399 AK (januari 2021 GK), hetgeen een half jaar voor de machtsovername is (groene map, 40). Ai. (...) en zijn familie woonden voor de machtsovername niet in Kandahar zoals u, maar wel in Kabul (CGVS 2, p. 24). U weet niet waar ze sinds de machtsovername verblijven, maar u denkt wel dat ze uit Afghanistan vertrokken zijn (CGVS 2, p. 24).

De zoon van Ai. (...), M. S. T. (...), werkte als hulpkok in een plaats van het leger genaamd Charagi Massud. U wist niet of hij een rang had binnen het leger. Ook van deze persoon wist u niet waar hij momenteel verblijft (CGVS 2, p. 24-25).

S. (...) is de broer van Ai. (...), voor u dus slechts een familielid van aangetrouwde familie. Hij werkte als chauffeur voor de Amerikanen (CGVS 2, p. 23). U wist niet van wanneer tot wanneer S. (...) die job precies deed, waar hij werkte voor de Amerikanen of voor welk korps of bataljon van de Amerikanen hij precies werkte. S. (...) is nu in de Verenigde Staten. U verklaarde dat u niet echt contact hebt met hem. U leerde hem ook pas kennen in 2018 toen u in Kabul was voor de procedure van gezinshereniging (CGVS 2, p. 25). Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u een nauwe band had of heeft met S. (...).

U maakte ook melding van de jobs van W. (...), G. (...) en B. B. (...), die werkten voor de Canadezen. W. (...) en G. (...) waren elektriciens (CGVS 2, p. 23). U wist niet wanneer, noch waar ze deze jobs uitoefenden. U vermoedde slechts dat het op de luchthaven van Kandahar was omdat de meeste mensen van Kandahar daar werkten (CGVS 2, p. 26). Wat betreft B. B. (...), kende u zijn echte naam niet. U wist niet precies wat voor werk hij deed voor de Canadezen, maar dacht dat hij misschien poetste. Ook zijn plaats van tewerkstelling wist u niet zeker, maar u vermoedde opnieuw dat het de luchthaven van Kandahar was. Gevraagd naar de periode dat B. B. (...) voor de Canadezen werkte, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven. Informatie over de tewerkstelling van B. B. (...) is nochtans terug te vinden in de door u neergelegde documenten (groene map, 37B; CGVS 2, p. 29). Daaruit blijkt dat B. B. (...) in 2005 en 2006 werkte als 'Salad Cook' voor de Canadezen. B. B. (...), W. (...) en G. (...) zijn aangetrouwde familie van H. A. (...). U beschreef de drie als 'verre verwanten' en 'stamgenoten' ook al was het contact tussen de families wel goed (CGVS 2, p. 23 en 27).

Ten tweede maakte u geen melding van (geloofwaardige) vervolgingsfeiten ten aanzien van uzelf omwille van de jobs van deze verwanten.

U merkte enkel op dat B. B. (...) na de machtsovername werd neergeschoten door de taliban omdat hij voor de Canadezen werkte (CGVS 2, p. 26). De loutere vaststelling dat een ver familielid problemen kende met de taliban is echter onvoldoende om te concluderen dat u hierdoor ook een doelwit van de taliban zou zijn. Nergens maakte u melding dat u persoonlijk problemen kende omwille van de job van B. B. (...) of omwille van het incident waarbij hij gewond raakte. Het CGVS merkt volledigheidshalve op dat u eerst vertelde dat B. B. (...) een jaar na de machtsovername neergeschoten werd (CGVS 2, p. 19). Even later verklaarde u dat het twee à drie maanden na de machtsovername gebeurde (CGVS 2, p. 26). Uw incoherente verklaringen doen vraagtekens rijzen bij de exacte omstandigheden van dit incident.

Inzake H. A. (...), die voor u zorgde nadat uw moeder vertrok uit Afghanistan (CGVS 1, p. 22) en die ook werkte voor de Canadezen, wordt nogmaals gewezen op de vaststelling dat zijn zoon B. (...) nog meer dan een jaar in Afghanistan verbleef na de machtsovername zonder dat u melding maakte dat B. (...) problemen kende omwille van de job van zijn vader. Het valt dan ook niet in te zien waarom u omwille van de werkzaamheden van H. A. (...) wel problemen zou kennen in Afghanistan.

Gelet op wat voorafgaat, maakte u niet aannemelijk dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van de werkzaamheden van verwanten bij de voormalige overheid of de buitenlandse troepen.

De door u neergelegde documenten van uw verwanten over hun identiteit, verwantschap, verblijf in het buitenland en/of werkzaamheden (groene map, 36-44A en 56-59) kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het CGVS betwist enkel dat u omwille van uw verwanten en hun professionele bezigheden een doelwit zou zijn van de taliban, maar niet wie ze zijn, waar ze zijn en wat ze deden van werk.

Voor zover u stelde dat u niet weet waar u zou moeten wonen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan en dat uw verwanten ook niet meer in Kandahar zijn (CGVS 2, p. 16), wijst het CGVS er op dat dit motieven van louter socio-economische aard zijn die op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van de afwezigheid van een woonst of van een netwerk in het land van herkomst. Het CGVS is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven in uw geval, als meerderjarige, zelfredzame man, niet relevant. Indien u zulke motieven wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene geëigende procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Uw advocaat haalde aan dat u al een tijdje in Europa verblijft en des te meer als verwesterd gepercipieerd kan worden door de taliban bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (CGVS 1, p. 32; CGVS 2, p. 31; CGVS 3, p. 17)

Het is zeer opmerkelijk dat u zelf geen gewag maakt van 'verwestering' wanneer u de kans kreeg om uit de doeken te doen om welke redenen u problemen vreest in geval van terugkeer, maar het slechts uw advocaat is die dit asielmotief ter sprake brengt. Indien u werkelijk van mening bent dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat u verwesterd zou zijn, of als dusdanig gepercipieerd zou worden, kan worden aangenomen dat u dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.euro.pa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan overigens niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten

voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Uw advocaat haalde aan dat u al enige tijd in Europa verblijft (zie supra). Daarnaast legde u ook vijf certificaten van uw Nederlandse les neer (groene map, 12 en 53) en vertelde u dat u hier in België naar de Nederlandse les gaat (CGVS 1, p. 2 en 3). De loutere vaststelling dat u in België taalonderwijs volgt, hoewel lovenswaardig, volstaat niet om aan te tonen dat u daadwerkelijk verwesterd bent of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd en in een dermate negatieve aandacht van de taliban dreigt te komen dat u op grond hiervan een beschermingsnood zou hebben. Louter integratie staat immers niet gelijk aan verwestering. Het louter verwijzen naar een lang verblijf in Europa mist de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot negentienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde vier jaar naar school ging (CGVS 1, p. 9). Toen u heel jong was, ging u ook naar de Karwan moskee, waar u leerde lezen. Later werd u als leerling tewerkgesteld in de apotheek van B. (...). Dat werk deed u vijf à zes jaar (CGVS 1, p. 10). Bovendien blijkt dat u ook na de machtsovername nog meer dan een jaar in Afghanistan verbleef (verklaring DVZ, vraag 42) en er af en toe nog naar de moskee ging voor het vrijdaggebed (CGVS 2, p. 16). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van twee jaar in België tijdens hetwelke u bij uw Afghaanse moeder, broer en stiefvader woont (CGVS 1, p. 2), totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Op het moment van uw eerste persoonlijk onderhoud praktiseerde u uw godsdienst ook nog altijd in België (CGVS 1, p. 3 en 9).

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Inzake de erkenning als vluchteling van uw minderjarige broer M. H. (...) (vragenlijst CGVS, vraag 5), waar u ook documenten over neerlegde (groene map, 22 en 23), wijst het CGVS er op dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en met de individuele elementen die worden aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. De loutere vaststelling dat uw broer erkend werd als vluchteling is onvoldoende om te kunnen concluderen dat u eveneens in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Er moet in casu immers rekening gehouden worden met de verschillende persoonlijke omstandigheden en de persoonlijke kwetsbaarheid van M. H. (...). Vergeten mag ook niet

worden dat u uw persoonlijke gevisieerdheid door de taliban overigens geenszins aannemelijk wist te maken (zie supra).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig

geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. U vermeldde louter de ongeloofwaardig bevonden problemen die u in Afghanistan zou hebben gekend omwille van de werkzaamheden van familieleden. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen

Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd onzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele

socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen.

De documenten die nog niet besproken werden in deze beslissing hebben alle betrekking op uw identiteit, nationaliteit, burgerlijke status en die van uw vader, moeder, broer, stiefvader en grootouders en jullie verwantschap, uw gezinsherenigingsprocedure, de verblijfsstatussen van uw stiefvader, moeder en broer in België en de asielprocedure van uw broer in België, het overlijden van uw vader. Geen van deze zaken wordt betwist in deze beslissing. De medische stukken van uzelf over astma, allergie en een kinebehandeling voor uw schouders en stukken over een medische behandeling van uw moeder, hebben geen betrekking op uw asielrelaas.

Voor zover uw advocaat opmerkte dat ze met een tolk afkomstig uit Kandahar sprak en dat die tolk zei dat personen die werkten voor de voormalige autoriteiten er nooit vergeven zouden zijn en dat niet alleen zij

maar ook hun familieleden hierdoor gediscrimineerd, vernederd en geïsoleerd worden, zijn dit louter blote beweringen van een niet-geïdentificeerde bron die verder niet gestaafd worden.

Uw advocaat legde verder twee artikelen neer over Kandahar als uitvalsbasis voor talibanleider Akhundzada die er een zeer repressieve en extreme visie op nahoudt. Volgens uw advocaat zijn dit verdere aanwijzingen dat u een risico loopt om vervolgd te worden in Afghanistan omwille van de werkzaamheden van uw familieleden en verwanten (groene map, 60). Nergens uit de artikelen valt evenwel af te leiden dat het loutere feit dat Akhundzada zich in Kandahar bevindt en de analyse van één journalist dat Kandahar mogelijks het nieuwe machtscentrum van Afghanistan kan worden, zou leiden tot een groter vervolgingsrisico in uw hoofde.

De opmerkingen die u maakte bij de notities van uw tweede en derde persoonlijke onderhoud werden in deze beslissing in rekening gebracht.

Volledigheidshalve voegt het CGVS nog toe dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van het Verdrag van 10 december 1984 tegen foltering en andere wrede en onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York en goedgekeurd bij wet van 9 juni 1999 (hierna: Anti-Folterverdrag), van de artikelen 6 en 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New York op 16 december 1966 (hierna: IVBPR), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker vat aan met een schets van de situatie in het huidige Afghanistan. Daarna voert verzoeker een betoog over zijn nood aan internationale bescherming omwille van het profiel van zijn familie, waarbij hij ingaat op de motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan geen geloof wordt gehecht aan het feit dat de taliban naar hem op zoek zijn omwille van de tewerkstelling van zijn vader en zijn stiefvader. Hij benadrukt daarbij dat (i) niet wordt betwist dat talrijke dichte en verdere familieleden voor buitenlandse troepen hebben gewerkt, dat (ii) zowel zijn vader als stiefvader reeds vervolgd werden door de taliban en dat zijn stiefvader kon ontsnappen, dat (iii) uit informatie blijkt dat er geen reden is om aan te nemen dat de taliban op het eerst mogelijke ogenblik tot vervolging overgaan, maar dat de taliban ook jaren na de machtsovername nog steeds daden van vervolging tegen mensen met dit profiel en hun familieleden stellen, dat (iv) hij geen netwerk heeft in Afghanistan, dat (v) zijn gezin in Europa woont en in België internationale bescherming gekregen heeft en dat (vi) hij zelf zou terugkeren na een lang verblijf in het Westen.

Hierna gaat verzoeker in op "de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering", waarbij hij vooreerst de context schetst. Hij meent dat er in zijn hoofde duidelijke objectieve risicobepalende elementen aanwezig zijn "waardoor aangenomen kan worden dat hij niet alleen gepercipieerd zal worden als 'verwesterd' maar ook dat niet meer in staat zal zijn om in geval van terugkeer naar Afghanistan 'het spel' te spelen en zich dus niet meer conform de heersende ultraconservatieve islamitische geloofsleer zal kunnen of willen gedragen" en licht uitvoerig toe dat hij geen kennis heeft van het

huidig beleid van de taliban, dat hij tijdens zijn vormende jaren in België integreerde en van gedachtegoed veranderde, dat hij in een conservatieve omgeving opgroeide en het feit dat verschillende leden van zijn familie hoogstaande functies hadden bij de buitenlandse troepen in Afghanistan en bijgevolg reeds op de radar (kunnen) staan voor een verhoogde zichtbaarheid voor hemzelf zorgt, dat hij niet langer over een sociaal of familiaal netwerk beschikt in Afghanistan en dat hij astma heeft. Daarna gaat verzoeker nog in op enkele actuele ontwikkelingen, met name dat er *“steeds strengere moraalwetten geïmplementeerd worden, die onduidelijk zijn en op een willekeurige manier worden afgedwongen, zonder een eerlijk proces”*, zodat hij een ernstig risico loopt om te worden blootgesteld aan willekeurige arrestaties, foltering en andere bestraffingen die een schending van artikel 3 van het EVRM uitmaken. Verzoeker benadrukt ten slotte dat de verschillende elementen eigen aan zijn profiel *“tezamen en in onderlinge samenhang in overweging genomen dienen te worden”*.

Als bijlage bij het verzoekschrift worden een schermafbeelding van een tijdschrift (stuk 3), verschillende getuigenissen (stukken 4 en 8-14), een inschrijving voor een taalopleiding (stuk 5), een bulletin (stuk 6), details van een opleiding (stuk 7), een rijbewijs (stuk 15), een artikel uit de Washington Post (stuk 16) en een doktersattest (stuk 17) gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 11 maart 2025 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport *“Afghanistan Security Situation”* van EUAA van augustus 2022, aan de *“Afghanistan Country Focus”* van EASO van januari 2022, aan de *“Afghanistan Country Focus”* van EUAA van december 2023, aan de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024, aan het rapport *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”* van EUAA van augustus 2022, aan het *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van EASO van augustus 2020, aan het rapport *“Afghanistan: Targeting of individuals”* van EUAA van augustus 2022, aan het rapport *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus *“Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van 14 december 2023, aan het rapport *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van EUAA van 2 februari 2024 en aan de *“Afghanistan Country Focus”* van EUAA van november 2024.

2.2.2. Bij een op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet verschillende documenten in verband met opleidingen die hij volgt (stukken 1-6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM, de artikelen 2 en 3 van het Anti-Folterverdrag en de artikelen 6 en 7 van het IVBPR worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk maakte dat hij voor of na de machtsovername problemen kende met de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader en zijn stiefvader voor de buitenlandse troepen in Kandahar en dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van de werkzaamheden van verwanten bij de voormalige overheid of de buitenlandse troepen, omdat (ii) zijn verklaringen dat hij niet weet waar hij zou moeten wonen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan en dat zijn verwanten ook niet meer in Kandahar zijn motieven van louter socio-economische aard zijn die op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming, omdat (iii) niet kan worden aangenomen dat hij na een verblijf van twee jaar in België totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer en het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden, omdat (iv) de loutere vaststelling dat zijn broer erkend werd als vluchteling onvoldoende is om te kunnen concluderen dat hij eveneens in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, omdat (v) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen beschikbaar zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (vi) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien en omdat (vii) de documenten die hij ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming aanbrengt deze bevindingen niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.4. Landeninformatie

Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift een gebrek aan informatie omwille van recente wetswijzigingen die het verspreiden van informatie over de situatie in Afghanistan ernstig beperken aan.

De Raad wijst er vooreerst op dat verwerende partij bij een aanvullende nota van 11 maart 2025 de beschikbare objectieve landeninformatie heeft geactualiseerd en aangevuld. Voorts is de Raad zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen voor zijn leven omdat verschillende personen in zijn familie voor de buitenlanders of voor de Afghaanse overheid werkten. Zijn vader zou als tolk voor de Amerikanen hebben gewerkt en in 2015 zijn gedood door de taliban. Zijn stiefvader zou in 2009 of 2010 anderhalf jaar op de luchthaven van Shora gewerkt hebben en bekwam op 23 januari 2018 in België de vluchtelingenstatus nadat hij eind 2015 of begin 2016 enkele keren bedreigd en aangevallen zou zijn geweest door de taliban. Na de machtsovername door de taliban zouden de taliban twee keer verzoekers huis bezocht hebben op zoek naar personen of materiaal van de voormalige overheid. Eind september of begin oktober 2022 zouden verzoeker en zijn broer M. H. Afghanistan verlaten hebben. Aan M. H. werd op 27 april 2023 de vluchtelingenstatus toegekend.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de adjunct-commissaris erkent dat uit de beschikbare informatie blijkt dat personen die vroeger tot de *Afghan National Defense and Security Forces* behoorden en ook hun familieleden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie, maar er ook op wijst dat het loutere feit dat verzoeker een familielid is van vroegere werknemers van de buitenlandse troepen onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde aan te nemen. Verzoeker toont het tegendeel niet aan. De informatie waaruit hij citeert is immers dezelfde als deze waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat er in Afghanistan sprake is van groepsvervolging waarbij alle personen die vroeger tot de *Afghan National Defense and Security Forces* behoorden en ook hun familieleden het slachtoffer worden van vergeldingsacties. Bijgevolg moet een vrees voor vervolging *in concreto* worden aangetoond. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke. De adjunct-commissaris oordeelt immers op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat de taliban naar hem op zoek zijn omwille van de tewerkstelling van zijn vader en stiefvader.

Daarbij overweegt de adjunct-commissaris (onder meer) als volgt:

“U verklaarde dat de veiligheidssituatie in Kandahar voor de machtsovername turbulent was (CGVS 1, p. 15). U beschreef verschillende ernstige veiligheidsincidenten in de stad (CGVS 1, p. 15-16). Daarnaast werd uw vader gedood door de taliban toen hij naar huis was gekomen. De taliban hadden de auto waarin uw vader samen met vrienden zat gestopt, een controle uitgevoerd, Amerikaanse documenten gevonden bij uw vader en vervolgens uw vader uit de auto gehaald en doodgeschoten (CGVS 1, p. 17). Uw vader had ook een dreigbrief ontvangen en kreeg dreigtelefoontjes (blauwe map, 2 - p. 10). A. (...) werd nota bene voor jullie eigen huis in elkaar geslagen en voor dood achtergelaten door de taliban (CGVS 1, p. 17). Nadien werd hij ook beschoten aan het tankstation (CGVS 1, p. 17-18). A. (...) vertelde ook dat hij vlak voor zijn vertrek telefonisch bedreigd werd door de taliban dat hij een explosief moest vervoeren voor hen (blauwe map, 2 - p.

18). Uit deze verklaringen blijkt dat de taliban een zeker slagkracht hadden in Kandahar en goed wisten waar ze uw familie moesten vinden. Indien de taliban werkelijk wraak willen nemen op u voor de werkzaamheden van uw vader en A. (...), die dateren van lange tijd voor uw vertrek (CGVS 1, p. 14 en 18), valt niet in te zien waarom ze daar nog jaren mee gewacht zouden hebben tot na de machtsovername. U verklaarde dat de taliban jullie waarschijnlijk niet meer konden vinden omdat jullie verhuisd waren. Jullie nieuwe woning lag echter in de aanliggende wijk op slechts tien à vijftien minuten wandelen van de oude woning (CGVS 1, p. 20; CGVS 2, p. 23). Het kan niet overtuigen dat de taliban jullie jarenlang niet konden vinden, zeker aangezien ze er voordien al in geslaagd waren om telefoonnummers van familieleden en het adres van jullie oude woning te achterhalen (zie supra). Na 2020, toen uw moeder naar België kwam, woonden u en uw broer bovendien bij H. A. (...). Hij was een gerespecteerd man, kende hoge leden van de overheid en had een groot netwerk. Er kamen vaak mensen over de vloer om te eten en te spreken met hem (CGVS 1, p. 23). Gezien de prominente positie van H. A. (...) in de gemeenschap valt nog minder in te zien waarom de taliban er niet in zouden slagen om zijn en bijgevolg uw locatie te achterhalen indien ze dit wilden. Dat u in al die jaren voor de machtsovername nooit concrete problemen kende omwille van de werkzaamheden van uw vader en van A. (...) (CGVS 2, p. 19) doet afbreuk aan uw verklaringen dat de taliban nog steeds op zoek zouden zijn naar u om wraak te nemen voor de jobs van uw gezinsleden. Gevraagd waarom u dacht dat u een doelwit was als er nooit iets concreets gebeurd was in het verleden, stelde u dat de vader van W. (...) aangevallen werd na de machtsovername. Als hij aangevallen werd, waarom zou dat dan niet met u kunnen gebeuren? (CGVS 2, p. 19). Een belangrijke kanttekening hierbij is dat B. B. (...), de vader van W. (...), zelf werkzaam was voor de Canadezen (CGVS 2, p. 23) en zijn situatie dus niet zomaar toepasbaar is op uzelf. Uw persoonlijk vermoeden dat er iets met u kan gebeuren omdat een verwant problemen kende, volstaat niet om te concluderen dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. U maakte verder ook geen enkele melding dat andere familieleden voor de machtsovername problemen kenden door de werkzaamheden van uw vader en A. (...).

U vertelde verder dat u na de machtsovername naar Quetta ging met B. (...) en uw broer M. H. (...) om naar Europa te komen. B. (...) en zijn familie zouden immers vertrekken uit Afghanistan en niet meer voor u en M. H. (...) kunnen zorgen (CGVS 3, p. 6). Omdat B. (...) voor zijn familie in Afghanistan moest zorgen en hij jullie niet kon achterlaten bij onbekenden in Pakistan, keerden jullie echter terug naar Kandahar (CGVS 2, p. 13). Gezien uw verklaringen dat jullie zowel voor als na de machtsovername verborgen leefden en jullie bewegingsvrijheid was ingeperkt uit angst om wat er gebeurd was met uw vader (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 16; CGVS 3, p. 11), valt niet in te zien waarom u überhaupt nog terugkeerde naar Afghanistan nadat u Afghanistan had kunnen verlaten. Gevraagd waarom u terugging van Quetta naar Afghanistan, antwoordde u dat het niet uw initiatief was, maar dat u gelinkt was aan B. (...). Waar hij ging, daar ging u ook (CGVS 1, p. 30). Het is maar weinig plausibel dat de volwassene die verantwoordelijk geacht wordt voor uw welzijn en veiligheid u terug mee zou nemen naar Afghanistan indien hij vermoedde dat hij daarmee uw leven in gevaar zou brengen. Voor zover u verklaarde dat u verborgen leefde, valt het op dat u stopte met school, maar vervolgens wel vijf à zes jaar werkte in de apotheek van B. (...) als leerling. Dat u zich wel in het openbaar kon begeven om te werken, maar niet om bijvoorbeeld naar school te gaan, houdt weinig steek."

Verzoeker benadrukt dat er bij hem slechts een acute (subjectieve) vrees is ontstaan na het tweede bezoek van de taliban aan zijn huis, doch hiermee verklaart hij nog steeds niet waarom de taliban nog zo lang zouden hebben gewacht om wraak te nemen op hem omwille van de vroegere werkzaamheden van zijn vader en zijn stiefvader en dat hij en zijn familie gedurende lange tijd geen problemen hadden gekend met de taliban. Door voorts nog te wijzen op zijn jonge leeftijd ten tijde van zijn terugkeer naar Afghanistan en op het feit dat hij in Pakistan niemand kende en B. vertrouwde, verklaart verzoeker niet waarom B. hem terug meenam naar Afghanistan indien deze vermoedde dat verzoekers leven daarmee in gevaar zou zijn. Aldus slaagt verzoeker er niet in de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

De adjunct-commissaris wijst ook terecht op de levensomstandigheden van B. na de machtsovername:

"U verklaarde dat u problemen kan krijgen met de taliban omdat uw familieleden vroeger voor de buitenlanders werkten (CGVS 2, p. 19). B. (...) is de zoon van H. A. (...). H. A. (...) woonde vroeger in de Verenigde Staten en werkte na zijn terugkeer naar Afghanistan als aannemer voor de Canadezen. Hij was verantwoordelijk om arbeiders te leveren voor de bouw van bijvoorbeeld een sportruimte of een zwembad. Hij vervoerde de werknemers naar de luchthaven en betaalde hun loon. Door H. A. (...) werden veel mensen aangesteld om voor de Canadezen te werken en H. A. (...) had volgens u dan ook veel dollars in zijn bezit (CGVS 1, p. 4 en 23; CGVS 2, p. 23). Na de machtsovername werd H. A. (...) onmiddellijk geëvacueerd door de Canadezen (CGVS 1, p. 24). Het is geheel onduidelijk waarom B. (...), als zoon van een prominente aannemer van het Canadese leger, klaarblijkelijk zonder problemen in Kandahar kon verblijven na de machtsovername ook al bevond hij zich in exact dezelfde positie als uzelf, namelijk dat van familielid van een voormalige werknemer van de buitenlandse troepenmachten. Meer zelfs, de tewerkstelling van H. A. (...) voor de Canadezen was veel recentier dan de werkzaamheden van uw vader en A. (...). U vertelde dat B. (...) na de machtsovername nog een tijdje in zijn apotheek bleef werken, nog Amerikaanse auto's verhandelde in Afghanistan, boodschappen ging doen, probleemloos identiteitscontroles kon passeren en tijdens de

huiszoekingen met de taliban kon spreken en zich kon identificeren aan de hand van zijn taskara (CGVS 2, p. 17-18; CGVS 2, p. 28). U verklaarde dat de taliban waarschijnlijk niet wisten dat B. (...) de zoon van H. A. (...) was en hij daarom geen problemen had na de machtsovername (CGVS 2, p. 27-28). Gezien het grote netwerk van H. A. (...) in Kandahar, zijn prominente positie in de gemeenschap en de vaststelling dat B. (...) en H. A. (...) in hetzelfde huis woonden voor de machtsovername (CGVS 3, p. 7), zou het wel erg kortzichtig zijn van de taliban moesten ze er niet in slagen om zo'n voor de hand liggende familieband te achterhalen, zeker gezien uw verklaringen dat de taliban actief op zoek zouden zijn geweest naar medewerkers van de voormalige overheid en de buitenlandse troepen (CGVS 2, p. 16 en 19). Het houdt dan ook geen steek dat u zich bijvoorbeeld in de koffer van de auto moest leggen als u zich verplaatste (CGVS 2, p. 28), geen boodschappen meer kon gaan doen of maar beperkt naar het vrijdaggebed kon (CGVS 2, p. 16; CGVS 1, p. 5), hoewel u eerst had verklaard dat u dat niet meer kon doen (CGVS 1, p. 5), maar dat zulke maatregelen voor B. (...) dan weer niet nodig waren. Dat familieleden in een soortgelijke positie geen problemen kenden met de taliban na de machtsovername, doet verder afbreuk aan uw verklaringen dat u wel gevisieerd werd door de taliban. U verklaarde nota bene zelf dat B. (...) zelf geen directe link had met de Amerikanen of de Canadezen zoals andere familieleden en dat hij daarom geen problemen kreeg (CGVS 2, p. 27). Waarom u, als lid van dezelfde familie zonder directe link met de Amerikanen of Canadezen, wel gevisieerd zou worden, is dan ook zeer vreemd."

Verzoeker tracht een en ander te nuanceren door te stellen dat B. zijn apotheek na de machtsovername verkocht heeft en er hoe dan ook niet zelf werkte, maar de apotheek via een tussenpersoon beheerde, en dat ook de autoverkoop op die manier verliep. Hij beperkt zich evenwel tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die moeilijk in overeenstemming te brengen lijkt met zijn verklaringen dat B. " *bezig was met de apotheek en de medicijnen*" (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 12 maart 2024, p. 27) en na de verkoop van de apotheek "*ook soms wagens van uit Amerika (kreeg) om wagens te verkopen*" (*ibid.*, p. 17). Hoe dan ook verklaart verzoeker met dit betoog niet waarom B., als zoon van een prominente aannemer van het Canadese leger, klaarblijkelijk na de machtsovername zonder problemen in Kandahar kon verblijven en hij zelf niet, terwijl zij zich beiden als familieleden van een voormalige werknemer van de buitenlandse troepenmachten in exact dezelfde positie bevonden en de tewerkstelling van de vader van B. zelfs recenter was dan de tewerkstellingen van zijn vader en stiefvader. Aldus weerlegt noch ontkracht verzoeker de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing, die pertinent en terecht zijn en steun vinden in het administratief dossier.

Daarbij komt bovendien dat verzoeker uiteenlopende verklaringen aflegde over de tijdlijn van de gebeurtenissen na de machtsovername. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

"U verklaarde initieel dat u na de machtsovername tien dagen naar Quetta ging (CGVS 1, p. 29-30) en vervolgens dat u twintig à vijfentwintig dagen naar Quetta ging (CGVS 2, p. 12; CGVS 3, p. 6). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u nooit zei dat u tien dagen naar Quetta ging en dat het waarschijnlijk een vertaalfout was (CGVS 3, p. 6-7). Eerdere uitspraken louter ontkennen kan een vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet uitklaren.

Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u dat het eerste bezoek van de taliban na de machtsovername één à twee maanden na de machtsovername plaatsvond (CGVS 1, p. 23). Dit zou dus midden september à midden oktober 2021 geweest zijn. Tijdens uw tweede onderhoud stelde u dan weer dat het eerste bezoek plaatsvond twee à drie maanden nadat u terugkwam uit Quetta (CGVS 2, p. 18). Aangezien u naar Quetta reisde na de eerste week van sunbula 1400 AK (de laatste dagen van augustus 2021 of de eerste dagen van september 2021 GK) en er bleef tot de maand aqrab (aqrab 1400 startte op 23 oktober 2021 GK), zou het eerste bezoek van de taliban pas in december 2021 of januari 2022 hebben plaatsgevonden (CGVS 3, p. 16). Hiernaar gevraagd hield u louter vast aan uw latere verklaringen over het eerste bezoek, dat het twee of drie maanden na de machtsovername was toen u net terugkwam uit Quetta, hetgeen de vastgestelde incoherentie opnieuw niet kan uitklaren.

Ook wat betreft het ogenblik van uw tweede bezoek verschoven uw verklaringen telkens. Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u initieel dat het tweede bezoek vijf à zes maanden voor uw vertrek plaatsvond (CGVS 1, p. 5) en vervolgens dat het vier à vijf maanden voor uw vertrek was (CGVS 1, p. 24). Tijdens uw volgende twee onderhouds gebeurde het drie à vier maanden voor uw vertrek (CGVS 2, p. 21; CGVS 3, p. 9). Aangezien de periode tussen de machtsovername en uw vertrek slechts een dertiental maanden betrof (verklaring DVZ, vraag 42), is het opvallend dat u zulke impactvolle gebeurtenissen niet nauwkeuriger in de tijd zou kunnen situeren dan tussen de drie à zes maanden voor uw vertrek."

Verzoeker laat hierover gelden dat het "*verschillende plaatsingen in de tijd van traumatische gebeurtenissen*" betreffen die zich minstens twee à drie jaar voordien hebben voorgedaan. Hij legt evenwel geen enkel (begin van) bewijs neer waaruit blijkt dat hij getraumatiseerd is en daardoor niet in staat zou zijn om de recente gebeurtenissen die tot zijn vertrek uit Afghanistan zouden hebben geleid op een consistente wijze in de tijd te situeren. Ook het tijdsverloop sedert de feiten kan de gedane vaststellingen niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de

bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker het volgende in de bestreden beslissing opgenomen motief volledig ongemoeid laat:

“Daarnaast heeft u zich sinds uw vertrek uit Afghanistan niet meer geïnformeerd of er nog iets gebeurd is in verband met uw vermeende problemen, ook al heeft uw familie daar nog connecties (CGVS 2, p. 4; CGVS 3, p. 14). Een dergelijke desinteresse in de opvolging van uw eigen problemen klemmt met een gegronde vrees voor vervolging.”

Dit motief vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar het door verzoeker volledig ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen. De Raad benadrukt hierbij dat van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen en dat actuele informatie van primordiaal belang is om de door hem geschetste vrees in te schatten.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor of na de machtsovername problemen heeft gekend met de taliban omwille van de vroegere werkzaamheden van zijn vader en zijn stiefvader voor de buitenlandse troepen in Kandahar. Zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gesteld – en door verzoeker niet wordt betwist –, doet het appreciatiecertificaat van het werk van verzoekers vader hieraan geen afbreuk nu diens tewerkstelling niet wordt betwist.

Wat betreft verzoekers verklaringen dat andere verwanten ook functies voor de overheid of buitenlandse troepen uitoefenden en dat verzoeker ook daardoor in het vizier van de taliban kan komen, wordt in de bestreden beslissing als volgt overwogen:

“Er wordt opnieuw benadrukt dat de loutere vaststelling dat u een verwant bent van werknemers van de voormalige overheid of de buitenlandse troepen onvoldoende is om een nood aan bescherming in uw hoofde aan te nemen.

Dat dergelijke nood aan bescherming in uw hoofde op grond van de functies van uw andere verwanten hoe dan ook niet kan worden vastgesteld blijkt tevens uit de volgende bevindingen.

Ten eerste doet uw beperkte kennis over de jobs en de huidige verblijfplaatsen van uw verwanten afbreuk aan uw beweringen dat u omwille van hun werkzaamheden een vrees voor vervolging zou hebben. Van een verzoeker die beweert een vrees te koesteren omwille van de tewerkstelling van een andere persoon, mag verwacht worden dat hij zich hier terdege over informeert. Het gaat bovendien vaak om verre verwanten. U noemde sommigen van hen slechts ‘soort van familie’ (CGVS 1, p. 7).

Ai. (...), de man van uw paternale tante (CGVS 1, p. 21), was luitenant-kolonel bij het Afghaanse leger. U wist niet waar hij gestationeerd was voor de machtsovername, wat zijn takenpakket inhield als luitenant-kolonel of welke opleidingen hij volgde. U dacht dat hij in het leger zat tot aan de machtsovername omdat op zijn badge 2021 stond, maar u was daar eigenlijk niet zeker van. De badge van Ai. (...) verviel in de tiende maand van 1399 AK (januari 2021 GK), hetgeen een half jaar voor de machtsovername is (groene map, 40). Ai. (...) en zijn familie woonden voor de machtsovername niet in Kandahar zoals u, maar wel in Kabul (CGVS 2, p. 24). U weet niet waar ze sinds de machtsovername verblijven, maar u denkt wel dat ze uit Afghanistan vertrokken zijn (CGVS 2, p. 24).

De zoon van Ai. (...), M. S. T. (...), werkte als hulpkok in een plaats van het leger genaamd Charagi Massud. U wist niet of hij een rang had binnen het leger. Ook van deze persoon wist u niet waar hij momenteel verblijft (CGVS 2, p. 24-25).

S. (...) is de broer van Ai. (...), voor u dus slechts een familielid van aangetrouwde familie. Hij werkte als chauffeur voor de Amerikanen (CGVS 2, p. 23). U wist niet van wanneer tot wanneer S. (...) die job precies deed, waar hij werkte voor de Amerikanen of voor welk korps of bataljon van de Amerikanen hij precies werkte. S. (...) is nu in de Verenigde Staten. U verklaarde dat u niet echt contact hebt met hem. U leerde hem ook pas kennen in 2018 toen u in Kabul was voor de procedure van gezinshereniging (CGVS 2, p. 25). Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u een nauwe band had of heeft met S. (...).

U maakte ook melding van de jobs van W. (...), G. (...) en B. B. (...), die werkten voor de Canadezen. W. (...) en G. (...) waren elektriciens (CGVS 2, p. 23). U wist niet wanneer, noch waar ze deze jobs uitoefenden. U vermoedde slechts dat het op de luchthaven van Kandahar was omdat de meeste mensen van Kandahar daar werkten (CGVS 2, p. 26). Wat betreft B. B. (...), kende u zijn echte naam niet. U wist niet precies wat voor werk hij deed voor de Canadezen, maar dacht dat hij misschien poetste. Ook zijn plaats van tewerkstelling wist u niet zeker, maar u vermoedde opnieuw dat het de luchthaven van Kandahar was. Gevraagd naar de periode dat B. B. (...) voor de Canadezen werkte, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven. Informatie over de tewerkstelling van B. B. (...) is nochtans terug te vinden in de door u neergelegde documenten (groene map, 37B; CGVS 2, p. 29). Daaruit blijkt dat B. B. (...) in 2005 en 2006 werkte als ‘Salad Cook’ voor de Canadezen. B. B. (...), W. (...) en G. (...) zijn aangetrouwde familie van H. A. (...). U beschreef

de drie als 'verre verwanten' en 'stamgenoten' ook al was het contact tussen de families wel goed (CGVS 2, p. 23 en 27).

Ten tweede maakte u geen melding van (geloofwaardige) vervolgingsfeiten ten aanzien van uzelf omwille van de jobs van deze verwanten.

U merkte enkel op dat B. B. (...) na de machtsovername werd neergeschoten door de taliban omdat hij voor de Canadezen werkte (CGVS 2, p. 26). De loutere vaststelling dat een ver familielid problemen kende met de taliban is echter onvoldoende om te concluderen dat u hierdoor ook een doelwit van de taliban zou zijn. Nergens maakte u melding dat u persoonlijk problemen kende omwille van de job van B. B. (...) of omwille van het incident waarbij hij gewond raakte. Het CGVS merkt volledigheidshalve op dat u eerst vertelde dat B. B. (...) een jaar na de machtsovername neergeschoten werd (CGVS 2, p. 19). Even later verklaarde u dat het twee à drie maanden na de machtsovername gebeurde (CGVS 2, p. 26). Uw incoherente verklaringen doen vraagtekens rijzen bij de exacte omstandigheden van dit incident.

Inzake H. A. (...), die voor u zorgde nadat uw moeder vertrok uit Afghanistan (CGVS 1, p. 22) en die ook werkte voor de Canadezen, wordt nogmaals gewezen op de vaststelling dat zijn zoon B. (...) nog meer dan een jaar in Afghanistan verbleef na de machtsovername zonder dat u melding maakte dat B. (...) problemen kende omwille van de job van zijn vader. Het valt dan ook niet in te zien waarom u omwille van de werkzaamheden van H. A. (...) wel problemen zou kennen in Afghanistan.

Gelet op wat voorafgaat, maakte u niet aannemelijk dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van de werkzaamheden van verwanten bij de voormalige overheid of de buitenlandse troepen.

De door u neergelegde documenten van uw verwanten over hun identiteit, verwantschap, verblijf in het buitenland en/of werkzaamheden (groene map, 36-44A en 56-59) kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het CGVS betwist enkel dat u omwille van uw verwanten en hun professionele bezigheden een doelwit zou zijn van de taliban, maar niet wie ze zijn, waar ze zijn en wat ze deden van werk."

Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) gegeven verklaringen en het poneren dat zijn gebrek aan kennis met betrekking tot gedetailleerde inhoud van de jobs van zijn verwanten redelijk is, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Verzoeker wijst op "de inherente geheimhouding die aan jobs bij de veiligheidsdiensten verbonden is", doch dit heeft hem duidelijk niet tegengehouden om van deze jobs allerlei documenten neer te leggen ter staving ervan. Er kan dan ook niet worden ingezien – en verzoeker licht niet toe – wat verzoeker belet om over deze personen en hun werk meer informatie te bekomen indien hij daadwerkelijk vreest daardoor in de problemen te komen bij een terugkeer naar Afghanistan. Ook de jonge leeftijd op dat ogenblik en het gegeven dat verzoeker weinig tijd heeft doorgebracht met deze verwanten kunnen zijn beperkte kennis over hun jobs en huidige verblijfplaatsen niet verschonen nu deze gegevens niet verhinderen dat verzoeker zich daarover informeert met het oog op zijn asielprocedure. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij zich in redelijke mate interesseert voor de aspecten die betrekking hebben op zijn asielrelaas. Bijgevolg mag van verzoeker verwacht worden dat hij een degelijke kennis verwerft over de jobs en huidige verblijfplaatsen van zijn verre verwanten indien hij omwille van de tewerkstelling van deze verwanten vervolging vreest in zijn land van herkomst. Dat de jobs van deze verwanten op zich niet worden betwist, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, wordt immers enkel betwist dat verzoeker omwille van zijn verwanten en hun professionele bezigheden een doelwit zou zijn van de taliban. Verzoeker toont door enkel te wijzen op hun jobs het tegendeel niet aan.

In de bestreden beslissing wordt voorts nog als volgt gesteld:

"Voor zover u stelde dat u niet weet waar u zou moeten wonen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan en dat uw verwanten ook niet meer in Kandahar zijn (CGVS 2, p. 16), wijst het CGVS er op dat dit motieven van louter socio-economische aard zijn die op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van de afwezigheid van een woonst of van een netwerk in het land van herkomst. Het CGVS is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven in uw geval, als meerderjarige, zelfredzame man, niet relevant. Indien u zulke motieven wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene geëigende procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie."

Door in zijn verzoekschrift louter te herhalen dat hij in Afghanistan niet langer over een sociaal of familiaal netwerk beschikt, doet verzoeker hieraan geen afbreuk. Het louter herhalen van de asielmotieven is immers niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221;

RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Verzoeker blijft hiertoe evenwel in gebreke.

Verder laat verzoeker ook het volgende in de bestreden beslissing opgenomen motief ongemoeid:

"Inzake de erkenning als vluchteling van uw minderjarige broer M. H. (...) (vragenlijst CGVS, vraag 5), waar u ook documenten over neerlegde (groene map, 22 en 23), wijst het CGVS er op dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en met de individuele elementen die worden aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. De loutere vaststelling dat uw broer erkend werd als vluchteling is onvoldoende om te kunnen concluderen dat u eveneens in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Er moet in casu immers rekening gehouden worden met de verschillende persoonlijke omstandigheden en de persoonlijke kwetsbaarheid van M. H. (...). Vergeten mag ook niet worden dat u uw persoonlijke geïdentificeerdheid door de taliban overigens geenszins aannemelijk wist te maken (zie supra)."

Ook dit motief vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar het door verzoeker volledig onverlet wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 6, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

"De documenten die nog niet besproken werden in deze beslissing hebben alle betrekking op uw identiteit, nationaliteit, burgerlijke status en die van uw vader, moeder, broer, stiefvader en grootouders en jullie verwantschap, uw gezinsherenigingsprocedure, de verblijfsstatussen van uw stiefvader, moeder en broer in België en de asielprocedure van uw broer in België, het overlijden van uw vader. Geen van deze zaken wordt betwist in deze beslissing. De medische stukken van uzelf over astma, allergie en een kinebehandeling voor uw schouders en stukken over een medische behandeling van uw moeder, hebben geen betrekking op uw asielrelaas.

Voor zover uw advocaat opmerkte dat ze met een tolk afkomstig uit Kandahar sprak en dat die tolk zei dat personen die werkten voor de voormalige autoriteiten er nooit vergeven zouden zijn en dat niet alleen zij maar ook hun familieleden hierdoor gediscrimineerd, vernederd en geïsoleerd worden, zijn dit louter blote beweringen van een niet-geïdentificeerde bron die verder niet gestaafd worden.

Uw advocaat legde verder twee artikelen neer over Kandahar als uitvalsbasis voor talibanleider Akhundzada die er een zeer repressieve en extreme visie op nahoudt. Volgens uw advocaat zijn dit verdere aanwijzingen dat u een risico loopt om vervolgd te worden in Afghanistan omwille van de werkzaamheden van uw familieleden en verwanten (groene map, 60). Nergens uit de artikelen valt evenwel af te leiden dat het loutere feit dat Akhundzada zich in Kandahar bevindt en de analyse van één journalist dat Kandahar mogelijks het nieuwe machtscentrum van Afghanistan kan worden, zou leiden tot een groter vervolgingsrisico in uw hoofd. De opmerkingen die u maakte bij de notities van uw tweede en derde persoonlijke onderhoud werden in deze beslissing in rekening gebracht.

Volledigheidshalve voegt het CGVS nog toe dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen."

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. Dat verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift opnieuw een (ongedateerd) doktersattest voegt waaruit blijkt dat hij aan astma lijdt (stukkenbundel verzoeker, stuk 17), werpt hierop geen ander licht.

De schermafbeelding van een tijdschrift (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), de verschillende getuigenissen (*ibid.*, stukken 4 en 8-14), de inschrijving voor een taalopleiding (*ibid.*, stuk 5), het bulletin (*ibid.*, stuk 6), de details van een opleiding (*ibid.*, stuk 7) en het rijbewijs (*ibid.*, stuk 15) die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, hebben betrekking op zijn integratie en verwestering in België en staven de door hem voorgehouden problemen met en vrees voor de taliban niet. Hetzelfde kan worden gesteld wat betreft de verschillende documenten die verzoeker bij zijn op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota voegt in verband met zijn opleidingen (aanvullende nota verzoeker, stukken 1-6). Het artikel uit de Washington Post dat wordt gevoegd bij het verzoekschrift (stukkenbundel verzoeker, stuk 16) heeft geen betrekking op de persoon van verzoeker, noch op de persoonlijke feiten die verzoeker aanvoert en kan dan ook niet volstaan om deze feiten aan te tonen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, maakt verzoeker zijn problemen met en vrees voor de taliban omwille van de voormalige tewerkstelling van zijn vader, zijn stiefvader of zijn (verre) verwanten niet aannemelijk.

Verzoekers advocaat maakte in de loop van de administratieve procedure ook nog gewag van verzoekers verblijf in Europa en het risico voor verzoeker om hierdoor door de taliban bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan als verwesterd gepercipieerd te worden. In zijn verzoekschrift en in zijn aanvullende nota gaat verzoeker nog verder in op zijn nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering.

De Raad wijst er wat dit betreft op dat uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de taliban de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan hebben opgeschort en dat er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* werd aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. In november 2022 gaf de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (*ibid.*, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 21, en van november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de *sharia* door de taliban te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 24).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*" van augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 41 e.v.). Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin enerzijds een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd en anderzijds de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van november 2024, p. 30 en 34-44). Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 24, en van november 2024, p. 24). Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en deze decreten soms niet ernstig werden genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van november 2024, p. 28-35). Ook is het voor de Afghaanse bevolking nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en blijft er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (*ibid.*, p. 27). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (*ibid.*, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1 003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van november 2024, p. 27). Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer

executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, p. 27, en van november 2024, p. 47). In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, 15 juni 2022, in EUAA, *"Afghanistan security situation"* van augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid. Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, p. 20). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden en geeft aan dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476: TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021, in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten en intellectuelen – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 50-51). Nochtans hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat in 2024 honderdduizenden Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch.

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 51, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld,

waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die *“verwesterd”* zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals (onder meer) het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland).

Voor personen die worden beticht van *‘zina’* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *“Country Guidance”* van EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert, bijtreden (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, mei 2024, p. 57-61).

De bestreden beslissing bevat op dit punt de volgende pertinente motieven:

“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Uw advocaat haalde aan dat u al enige tijd in Europa verblijft (zie supra). Daarnaast legde u ook vijf certificaten van uw Nederlandse les neer (groene map, 12 en 53) en vertelde u dat u hier in België naar de Nederlandse les gaat (CGVS 1, p. 2 en 3). De loutere vaststelling dat u in België taalonderwijs volgt, hoewel lovenswaardig, volstaat niet om aan te tonen dat u daadwerkelijk verwesterd bent of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd en in een dermate negatieve aandacht van de taliban dreigt te komen dat u op grond hiervan een beschermingsnood zou hebben. Louter integratie staat immers niet gelijk aan verwestering. Het louter verwijzen naar een lang verblijf in Europa mist de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot negentienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde vier jaar naar school ging (CGVS 1, p. 9). Toen u heel jong was, ging u ook naar de Karwan moskee, waar u leerde lezen. Later werd u als leerling tewerkgesteld in de apotheek van B. (...). Dat werk deed u vijf à zes jaar (CGVS 1, p. 10). Bovendien blijkt dat u ook na de machtsovername nog meer dan een jaar in Afghanistan verbleef

(verklaring DVZ, vraag 42) en er af en toe nog naar de moskee ging voor het vrijdaggebed (CGVS 2, p. 16). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van twee jaar in België tijdens hetwelke u bij uw Afghaanse moeder, broer en stiefvader woont (CGVS 1, p. 2), totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Op het moment van uw eerste persoonlijk onderhoud praktiseerde u uw godsdienst ook nog altijd in België (CGVS 1, p. 3 en 9).

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst."

Verzoeker toont het tegendeel niet aan door er in zijn verzoekschrift op te wijzen dat hij op jeugdige leeftijd – 19 jaar – Afghanistan heeft verlaten, dat hij al twee en een half jaar geen voeling meer heeft met de Afghaanse maatschappij en dat zijn lang verblijf buiten Afghanistan betekent dat hij *"geen enkele recente ervaring heeft met de huidige, door de Taliban opgelegde regels die worden toegepast op basis van een uiterst strikte, ultraconservatieve interpretatie van de islam en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels"*. De Raad wijst erop dat verzoeker niet betwist dat hij ook na de machtsovername nog meer dan een jaar in Afghanistan heeft verbleven, zodat hij niet dienstig kan voorhouden geen enkele recente ervaring te hebben met de huidige door de taliban opgelegde regels. Hoe dan ook kan uit de loutere omstandigheid dat verzoeker enkele jaren in het Westen heeft verbleven en er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift nog naar een artikel in een lokaal tijdschrift met betrekking tot zijn moeder (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) en meent dat hieruit blijkt dat zij niet leven naar de Afghaanse waarden en normen en dat deze publicatie op zijn minst actuele regels onder de taliban schendt. Vooreerst stelt de Raad vast dat de moeder van verzoeker op dit tijdschrift is afgebeeld met een hoofddoek en dat uit het gegeven dat de moeder van verzoeker lid is van de plaatselijke bibliotheek en daar vooral beeldwoordenboeken leest die haar helpen om de Nederlandse taal te leren nog niet kan blijken dat verzoeker zelf dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, noch dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden of als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden. Voorts toont verzoeker niet aan dat de taliban op de hoogte zijn van de publicatie van dit lokaal tijdschrift en dat zij, indien zij ervan op de hoogte zouden komen, hem daarvoor bij een eventuele terugkeer zouden vervolgen.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift verder aan dat hij sinds zijn aankomst in België Nederlandse lessen volgt en de opleiding apothekersassistent wenst aan te vatten als hij een voldoende taalniveau heeft bereikt, dat hij in België een multiculturele vriendengroep heeft uitgebouwd en dat hij in België zijn rijbewijs heeft behaald. Ter staving hiervan voegt hij bij zijn verzoekschrift verschillende getuigenissen (stukken 4 en 8-14), een inschrijving voor een taalopleiding (stuk 5), een bulletin (stuk 6), details van een opleiding (stuk 7) en een rijbewijs (stuk 15) en bij zijn op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota verschillende documenten in verband met opleidingen die hij volgt (stukken 1-6). Hoewel dit lovenswaardig is en aan toont dat verzoeker zich op deze korte tijd in België in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, is dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van het volgen van taallessen, een EHBO-cursus, een opleiding 'farmaceutisch technisch assistent' en een algemene vorming, het hebben van een multiculturele vriendenkring en het behalen van een rijbewijs in België dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, noch dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden of als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn *"to play the game"* of dat zijn gedragingen doordrongen zijn van een zodanige (onbewuste) verandering dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In het kader van zijn beschermingsverzoek dient te worden geoordeeld dat uit de door hem aangehaalde elementen niet kan

worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Verder maakt verzoeker, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde problemen, niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Ook de omstandigheid dat verzoeker in Afghanistan in een conservatieve omgeving in de provincie Kandahar opgroeide, volstaat niet om een risico bij terugkeer vast te stellen. Verzoeker werkt immers niet verder concreet uit waarom het gegeven dat hij afkomstig is uit zulk gebied, bij gebrek aan bijkomende risicobepalende omstandigheden, op zich voldoende is om een risico bij terugkeer in zijn hoofde vast te stellen.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kan echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan waaruit blijkt dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging.

Aangaande de door verzoeker ingeroepen problematiek van astma merkt de Raad nog op dat personen met een handicap en personen met zware medische aandoeningen, inclusief mentale problemen, in de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 worden aangemerkt als risicoprofielen. Personen met een fysieke of mentale handicap kunnen worden gestigmatiseerd en hun aandoening kan worden beschouwd als de "*wil van God*". Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Te dezen kan uit het door verzoeker bij zijn verzoekschrift neergelegde medisch attest, dat overigens niet gedateerd is, blijken dat verzoeker veel last heeft van zijn astma en dat hij sneller buiten adem kan zijn waardoor fysieke activiteiten wat moeilijker kunnen gaan (stukkenbundel verzoeker, stuk 17). Hieruit kan evenwel niet blijken dat verzoeker een zware medische aandoening heeft waardoor hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst zou kunnen worden gestigmatiseerd, gediscrimineerd of mishandeld. Deze problematiek weerhoudt verzoeker er bovendien niet van om in België allerhande opleidingen te volgen, een rijbewijs te behalen en een multiculturele vriendenkring uit te bouwen. Er blijkt in de huidige stand van zaken dan ook niet dat in hoofde van verzoeker risicoverhogende omstandigheden aanwezig zijn.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een Afghaanse man van 22 jaar, die inmiddels bijna twee en een half jaar in België is en die in Afghanistan zijn vormende jaren heeft doorgebracht, er naar school en de moskee ging en er gewerkt heeft als leerling in een apotheek, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de adjunct-commissaris geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op

basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met en vrees voor de taliban omwille van de voormalige tewerkstelling van zijn vader, zijn stiefvader of zijn (verre) verwanten niet aannemelijk maakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Voorts wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat er niet gesteld kan worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit wordt door verzoeker niet betwist en vindt tevens steun in de recente informatie waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* en het *Afghanistan Freedom Front* en anderzijds tussen de taliban en ISKP. Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd

door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024. Ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024, blijft de algemene veiligheidssituatie positief evolueren en zet de tendens van een daling van het geweld zich voort. De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. De ontheemding die nog plaatsvindt, is bovendien het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie: EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 59). De ontheemding ten gevolge van het conflict is vrijwel volledig gestopt.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 en is, gelet op de informatie opgenomen in de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Kandahar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen zich *in casu* niet stelt. Het voorgaande stemt overeen met de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen.

2.3.6.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens drie interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het *Pashtou* machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend vijftientig door:

D. DE BRUYN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

I. VERLOOY

D. DE BRUYN